

[Pia Christmas-Møller]

lingsmuligheder for at redde så mange som overhovedet muligt, og her er det, vi siger: Vi vil godt tilføje endnu et redskab, nemlig det, der kaldes frivillig tvang, men det forudsætter altså, at den pågældende indgår en kontraktlig aftale på frivillig basis.

(Kort bemærkning).

Køpke Christensen (FP):

Når man er narkoman, er man altså i en håbløs tilstand. Man kan ikke se nogen ende på det, og derfor må vi selvfølgelig gøre, hvad vi kan, for at give dem mulighed for at komme tilbage til en normal tilværelse.

Med hensyn til den personlige frihed mener jeg ganske klart, at når man siger til en narkoman, at den pågældende frit kan bestemme, om han vil under behandling, er den personlige frihed til stede. Men det må også være sådan, at når et menneske siger ja til en form for behandling, må man på en eller anden måde kunne holde på den pågældende for at hjælpe. Jeg har talt med mange narkomaner, og jeg er overbevist om, at når man først har sagt ja, er der kun én vej, nemlig en form for tvang. Man kan ikke bagefter sige til dem: I står fuldstændig frit med hensyn til, hvornår I vil springe fra, der må være et eller andet tvangselement, når de først har sagt ja. Den personlige frihed giver selvfølgelig også mulighed for at sige ja til den pågældende behandling, og jeg er overbevist om, at de, der befinder sig i en sådan tilstand, også ønsker en form for tvang, når man først har sagt ja til behandlingsformen.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Det er jo ikke alene sproglige finesser, vi diskuterer, det er virkelighed. Jeg synes, det er imponerende, at man formår at gøre frivillighed til tvang og omvendt, og jeg vil godt henlede ikke alene Fremskridtspartiets, men også regeringspartiernes opmærksomhed på, at så let går det ikke.

Jeg forstår, at der kommer et forslag, og derfor vil jeg bede regeringspartierne om at se på de områder, hvor vi har haft tvang, f.eks. inden for psykiatrien. Er det regeringens opfattelse, at det har givet resultater, der er værd at efterfølge? Er det regeringens opfattelse, at det har givet faglig udvikling, metodeudvikling? Jeg

spørger, fordi jeg er af den stik modsatte opfattelse, nemlig at tvangen i sig selv har låst et område helt fast, så det ikke videreudviklede sig.

Man kunne også spørge videre: Hvem bliver de næste? Er det alkoholikernes tur næste gang til at blive tvunget ind i en behandling, de ikke ønsker? Det hele drejer sig om, hvorvidt dette samfund også har rum til folk, der er anderledes. Og jeg vil godt understrege igen, at jeg taler ikke imod frivillige kontrakter på SF's vegne, det er helt fint, og vi har gode resultater med dem, men jeg taler imod tvang.

Tom Behnke (FP):

Jeg skal takke for den støtte, som forslaget og/eller intentionerne i forslaget har fået både her i salen og ikke mindst uden for.

Vi har i Fremskridtspartiet ikke fundet det nødvendigt at give adgang til domstolsprøvelse, da der er tale om, at man indgår en frivillig aftale mellem to uafhængige parter. Jeg vil også godt fastholde, at det skal jo selvfølgelig være muligt for narkomanen at sige fra, men det skal ske i de klare perioder, som narkomanen også har under et behandlingsforløb, så beslutningen ikke udelukkende skyldes abstinenser og trangen til og behovet for ny narko. Og lad mig også lige gentage, hvad jeg sagde i en kort bemærkning: Lad os ikke lægge os fast på timetallet, det er jo ikke det væsentlige i dette beslutningsforslag.

Hr. Jørn Pedersen fra Socialdemokratiet så hellere, at der blev større bredde i tilbudene. Jamen det er vi sådan set enige i, lad os bare få noget mere bredde i dem. Nu har vi et konkret forslag her, der går i en lidt anden retning.

Fru Pia Christmas-Møller og for den sags skyld også hr. Villy Søvnald var inde på, hvordan det harmonerer med den personlige frihed. Sagen er jo, at hvis man er narkoman, har man i abstinensperioderne ikke sin personlige frihed. Man er styret af narkoen, man er ikke styret af sin overbevisning, det er udelukkende behovet for og trangen til at få ny narko, der styrer én, intet andet her i verden. De går gennem ild og vand for at få narko, og derfor kan man ikke tale om den personlige frihed i den sammenhæng.

Fru Pia Christmas-Møller var yderligere inde på, at vi skulle sikre retssikkerheden, og at formuleringen skulle være mere omhyggelig.